

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 13C/267/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814201957
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8814201957.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, IČO: 47 233 516, p r o t i žalovanej: D. D.Š., P. XX.XX.XXXX, Y. XXX XX U. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie- Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, zast. JUDr. Jaroslava Oravcová, advokátka, Dobrianskeho 1651, 093 01 Vranov nad Topľou o zaplatenie 1320,98 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .

Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy právneho zastúpenia v sume 166,68 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1320,98 eur spolu úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 18.10.2009 do zaplatenia a trovy konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 28.10.2004 uzatvoril so žalovanou Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 1398,33 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť spolu s úrokom v 36 mesačných splátkach vo výške 71,93 eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. V súlade s ustanovením zmluvy poskytol žalobca žalovanému revolving dňa 25.10.2006 vo výške 1726,32 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 24 mesačných splátkach vo výške 71,93 eur v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára a ďalší revolving dňa 18.11.2008 vo výške 1726,32 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 24 mesačných splátkach vo výške 71,93 eur v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára. Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 6, do uplatnenia práva žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. do okamžitej splatnosti úveru, napokon zaplatila len sumu 4001,84 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaná bola v omeškani s úhradou splátky č. 56 o viac ako tri mesiace, žalobca si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru. Žalovaná mala uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 2040,28 eur dňa 18.10.2009. Túto sumu uhradila len čiastočne vo výške 719,30 eur. V súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka si žalobca uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom k prvému dňu omeškania.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила.

Vedľajší účastník podaním zo dňa 14.04.2014 oznámil že vstupuje do konania na strane žalovanej. Vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu v podaní zo dňa 28.10.2014 uviedol, že podľa zmluvy o revolvingovom úvere bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1398,33 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 36 mesačných splátkach po 71,93 eur. RPMN bola dohodnutá vo výške 23,58%. Zároveň jej bol poskytnutý revolvingový úver zo dňa 25.10.2006 vo výške 1726,32 eur a následne jej bol automaticky poskytnutý ďalší revolvingový úver zo dňa 18.11.2008 vo výške 1726,32 eur, ktoré mala splácať v 24 mesačných splátkach po 71,93 eur. Výška RPMN je zavádzajúca a nepresná nakoľko reálna výška RPMN za úver vo výške 1398,33 eur predstavuje výšku 59,19%. Nesprávnym uvedeným RPMN došlo zo strany žalobcu k porušeniu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď podľa § 4 ods. 3 zákona má byť predmetný úver bez úročný a bez poplatkov. Ďalej uviedol, že zmluva neobsahuje podstatné náležitosti uvedené v §4 ods. 2 písm. g) h) a i) zákona o spotrebiteľských úveroch. Absencia uvedených náležitostí nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 5Co/286/2014 zo dňa 27.05.2014 a citoval ustanovenia § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z karty klienta vyplýva, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1348,54 eur a nie vo výške 1398,33 eur a revolvingový úver 2x vo výške 914,96 eur a nie 2x vo výške 1726,32 eur. Žalovaná uhradila prostredníctvom jednotlivých splátok sumu vo výške 4721,14 eur, preto je predmetný úver, ako aj revolvingové úvery preplatené o sumu vo výške 1542,68 eur. Z uvedeného dôvodu nárok žalobcu považujú za nezákonný, nedôvodný a v rozpore s ustálenou judikatúrou slovenských súdov, preto navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami a to oznámením o zosplatnení, zmluvou o revolvingovej pôžičke, Zmluvnými dojednaniami, splátkovým kalendárom, pokynmi pre klientov k úhrade, kartou klienta, vyjadrením vedľajšieho účastníka, vyjadrením žalobcu, uznesením č.k. 13C/267/2014-48 a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 10.11.2014 vzniesol námietku vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Súd uznesením č.k. 13C/267/2014-48 zo dňa 20.05.2015 námietku žalobcu zamietol.

Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom došlo dňa 28.10.2004 k uzavretiu zmluvy o revolvingovej pôžičke č. XXXXX-XXXXX. Podľa časti B zmluvy bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 78 012 Sk, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v 36 splátkach po 2167 Sk, s tým, že RPMN činí 23,58%. Podľa časti E ods. 1 zmluvná odmena je vo výške 35 886 Sk. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o revolvingovej pôžičke sú zmluvné dojednania a prílohy špecifikované v zmluvných dojednaniach.

Podľa čl. 1 bod 1.1 Zmluvných dojednaní, veriteľ poskytne dlžníkovi pôžičku v dohodnutej výške časť B ods. 1 Sk (ďalej len pôžička) za účelom finančnej výpomoci do 8 pracovných dní odo dňa doručenia Dohody a Potvrdenia v súlade s čl. 7.1 tejto Zmluvy veriteľovi (ďalej len „deň poskytnutia pôžičky).

Dlžník sa zaväzuje splatiť veriteľovi pôžičku na vyššie uvedený bankový účet veriteľa v časť B ods. 2 mesačných splátkach vo výške časť B ods. 3 Sk splatných podľa splátkového kalendára (ďalej len splátky). Splátkový kalendár je neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy (čl. 2 bod 2.1 Zmluvných dojednaní).

V zmysle čl. 4 bod 4.1 Zmluvných dojednaní, za poskytnutie pôžičky sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu. Zmluvná odmena je časť E ods. 1 Sk a je splatná ku dňu poskytnutia pôžičky. Ročná percentuálna miera nákladov činí u poskytnutej pôžičky časť B ods. 4. %.

Dlžník sa zaväzuje poskytnutú pôžičku v dohodnutých termínoch splatnosti uhradiť na bankový účet veriteľa. Splátka pôžičky alebo iný peňažný záväzok dlžníka sa pre účely tejto zmluvy považuje za riadne splatený dňom pripísania príslušnej čiastky v plnej výške (čl. 7 bod 7.2 Zmluvných dojednaní).

Podľa čl. 17 bod 17.7 Zmluvných dojednaní, táto zmluva sa uzatvára podľa ust. §657 a nasl. Občianskeho zákonníka. Právne vzťahy touto zmluvou neupravené sa riadia ustanoveniami Občianskeho zákonníka a ďalších všeobecne záväzných právnych predpisov SR.

Z predloženej karty klienta súd zistil, že žalovanej bolo celkom vrátane revolvingov vyplatených 3178,46 eur a splatená bola suma 4721,14 eur.

Listom zo dňa 06.09.2009 označeným ako oznámenie o zosplatnení žalobca žalovanej oznámil, že suma omeškaných splátok je spolu 215,79 eur. Aktuálne omeškania na najstaršej splátke je 74 dní. V prípade, že sa dostane do omeškania s úhradou s ktoroukoľvek z uvedených splátok o viac ako 3 mesiace a uplynie lehota 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<http://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20151101?ucinnost=28.10.2004>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

V zmysle § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o revolvingovej pôžičke, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky žalovanej, ktorá sa ju zaviazala vrátiť za stanovených podmienok, s tým, že dňa 25.10.2006 jej poskytol revolving vo výške 1726,35 eur a dňa 18.11.2008 druhý revolving v rovnakej výške.

V zmysle úverovej zmluvy, ako aj predloženej karty klienta, žalobca vyplatil žalovanej celkovo sumu 3178,46 eur. Je nepochybne, že žalovaná úver čerpala, no taktiež tento aj uhradila. Ako vyplýva z karty klienta, žalovaná zaplatila titulom poskytnutého úveru celkom 4721,14 eur.

Súd už vyššie citoval ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom od 1.5.2014, v zmysle ktorého súd je povinný ex offa prihliadať na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi, preto bolo úlohou súdu sa s otázkou premlčania vypořadať.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom súd uzatvára, že splatnosť záväzkov zo zmluvy nastala dňa 18.10.2009, teda po uplynutí 15-dňovej lehoty uvedenej žalobcom v oznámení o zosplatnení, čo vyplýva aj zo žalobného návrhu, pričom už nasledujúci deň 19.10.2009 mohol žalobca požadovať od žalovanej splatenie uvedenej dlžnej sumy. Žaloba bola podaná na súde dňa 10.03.2014, no keďže v danom prípade splatnosť záväzku nastala dňa 18.10.2009 ako to súd uviedol vyššie, premlčacia doba začal plynúť 19.10.2009 a uplynula dňa 19.10.2012, preto má súd za to, že celý nárok žalobcu je premlčaný, preto ho súd nemohol žalobcovi priznať a ako nedôvodný ho zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého súd priznal žalovanej, ktorá mala vo veci plný úspech, právo na náhradu nákladov potrebných k účelnému uplatneniu práva proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal, keďže súd žalobu zamietol. Keďže žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, súd rozhodol tak, že jej náhradu trov konania nepriznáva.

Pokiaľ ide o rozhodovanie o trovách vo vzťahu žalobca a vedľajší účastník na strane žalovanej, jeho nárok na náhradu trov konania sa odvíja od úspechu, resp. neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje.

Trovy vedľajšieho účastníka spočívali len v trovách právneho zastúpenia, tak ako ich vyčíslil jeho právny zástupca, pričom tarifnou hodnotou na účely určenia odmeny za jeden úkon právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „cit. vyhl.“) bola suma 1320,98 eur.

Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom (uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 28. marca 2012, sp. zn. 7Co/34/2012).

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodit' len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. apríla 2012, sp. zn. 17Co/87/2012).

Súd vyhodnotil aj účelnosť vynaložených trov konania tak ako to predpokladá vyššie citované ust. § 142 ods. 1 OSP z pohľadu účelnosti a to či tým ktorým úkonom došlo k účinnej pomoci vedľajšieho účastníka k úspechu v spore, kde súd poukazuje na skutočnosť, že právny zástupca vedľajšieho účastníka potom čo sa oboznámil so žalobným návrhom a jeho prílohami, doručil súdu vyjadrenie, v ktorom sa podrobne aj s odkazom na príslušné ustanovenia právnych predpisov ako aj judikatúru súdov vyjadril k žalobcom uplatnenému nároku, preto má súd za to, že trovy právneho zastúpenia na dvoch úkonoch právnej služby tak ako si ich uplatnil a vyčíslil právny zástupca sú účelne vynaloženými trovami a ich vykonaním bola zo strany vedľajšieho účastníka poskytnutá žalovanej účinná pomoc v konaní.

Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka pozostávajú z odmeny za dva úkony právnej služby po 61,41 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie) podľa § 13a ods. 1 písm. a), c) cit. vyhl., teda odmena spolu 122,82 eur, režijný paušál, a to za 2 úkony v roku 2014 po 8,04 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl., spolu v sume 16,08 eur.

Takto mal súd za to, že vedľajšiemu účastníkovi vznikol nárok na trovy právneho zastúpenia v sume pozostávajúcej z odmeny 122,82 eur, režijného paušálu 16,08 eur a k tomu DPH vo výške 20% z odmeny a režijného paušálu, z položiek, z ktorých bola uplatnená právnym zástupcom, v zmysle § 18 ods. 3 cit. vyhl., teda 20% zo sumy 138,90 eur, t.j. 27,78 eur. Takto trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 166,68 eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.